

“El testimonio de los santos, profundamente arraigado en la realidad concreta de su época, nos recuerda la fuerza innovadora y transformadora de la Pascua. Ellos nos muestran una historia modelada por la fe.”

(Papa León XIV)

EL CIELO AGUARDA

La solemnidad de Todos los Santos y la conmemoración de los Fieles Difuntos nos invitan a dirigir la mirada hacia nuestra verdadera meta: el Cielo. Como nos recordó san Carlo Acutis, «Nuestra meta debe ser el infinito, no lo finito». Son días que nos llevan a reflexionar sobre la vida y la muerte, una realidad que, humanamente, nos sobrepasa y que, en ocasiones, preferimos evitar. Es comprensible. Sin embargo, con los años y la madurez, los cristianos descubrimos la necesidad de afrontar estas preguntas desde la fe y la esperanza.

Todos hemos experimentado el dolor de despedir a alguien querido. Personalmente, hace poco más de medio año falleció mi abuela. Su vida fue, para mí y para toda nuestra familia, una auténtica lección de amor, entrega y generosidad, y nos enseñó a disfrutar la vida con plenitud. También recuerdo su amor y devoción a María Auxiliadora. Su ausencia duele, porque el amor deja huellas profundas. Pero también he comprendido que, incluso en medio del sufrimiento, Dios no nos abandona. Nos sostiene y nos abre a la esperanza de la vida eterna.

Agradezco al Señor el regalo de haber acompañado y cuidado a mi abuela durante

Toni Barber

su última etapa, cuando más necesitaba nuestro cariño y compañía. Cada encuentro, abrazo, mirada y palabra adquirirían un valor inmenso, conscientes de que podían ser una despedida. Aquellos momentos fueron una escuela de fe. No debemos huir de la vulnerabilidad. Nacemos y morimos necesitados de amor y cuidados, pero nuestra dignidad permanece intacta. En nuestros mayores, en quienes sufren y en los más frágiles, estamos llamados a reconocer el rostro de Cristo. También el papa León XIV, durante su recuperación tras la operación, nos ha ofrecido un testimonio de fe, fortaleza y confianza en Dios ante las dificultades de la vida.

Vivimos inmersos en una sociedad que nos empuja hacia lo material, lo inmediato y lo superficial, alejándonos de Dios y de las preguntas esenciales. Formamos parte de

ella, sí, pero no podemos perder de vista lo que da verdadero sentido a nuestra fe: ¡Cristo ha vencido a la muerte! Jesús resucitado es nuestra luz y nuestra esperanza.

Y esa esperanza del Cielo comienza a hacerse realidad aquí y ahora, cuando caminamos hacia la santidad viviendo los valores del Evangelio: el amor, la justicia, el perdón, la fraternidad y la misericordia. Las bienaventuranzas

nos recuerdan: «Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios» (Mt 5,8).

También quisiera reivindicar la importancia de ir al cementerio. Últimamente he procurado hacerlo y he descubierto que es una experiencia que ayuda a sanar, recordar con gratitud y rezar por nuestros difuntos. Una oración que también podemos elevar desde casa, en la parroquia o en el silencio de cualquier lugar.

San Juan de la Cruz nos dejó una enseñanza que resume el sentido de nuestra existencia: «Al atardecer de la vida, seremos examinados en el amor».

Porque nuestra vida tiene una meta, nuestra fe una esperanza y nuestro corazón una promesa: el Cielo nos aguarda.

Sonia Febrer Romero

Déu compta amb tu: junts feim viva l'Església de Menorca

El proper diumenge 8 de novembre celebrem el Dia de l'Església Diocesana, amb el lema «Déu compta amb tu». Una jornada per agrair a totes les persones que, amb la seva fe, entrega i generositat, fan possible una Església viva, propera i compromesa amb l'Evangelí de Jesús.

Gràcies als laics i laiques, preveres, diaques, religiosos i religioses i a tot el Poble de Déu. Gràcies a les nostres parròquies i comunitats, delegacions diocesanes, Càritas, Mans Unides, Escoltes de Menorca (MSC) i tantes altres realitats eclesials que fan present l'amor de Jesús a la nostra societat.

Gràcies als qui acompanyau les persones grans i malaltes, ajudau les famílies més vulnerables, transmeteu, a través de la catequesi, la fe als infants, joves i adults, i dediqueu

temps a escoltar i sembrar esperança. Especialment, gràcies a tantes persones que, des de la discreció i la humilitat, es posen al servei dels altres.

Tots som Església i compartim una mateixa missió. La sinodalitat ens convida a caminar junts, amb responsabilitat. L'Esperit Sant ens anima i ens empeny a seguir endavant, amb alegria i esperança. Recordau que les col·lectes del pròxim cap de setmana es destinaran a l'autofinançament de l'Església, per sostenir la seva missió pastoral i caritativa.

Gràcies per ser-hi, per estimar i per construir, cada dia, l'Església de Menorca!

Imatge generada amb IA

la paraula de Déu

(A)

Solemnitat de Tots Sants

Lectura de l'Apocalipsi de Sant Joan

7, 2-4.9-14

Jo, Joan, vaig veure un àngel que pujava de sol ixent i tenia la marca del Déu viu, i cridà amb totes les forces als quatre àngels que havien rebut el poder de fer mal a la terra i al mar: «No feu cap mal a la terra, ni al mar, ni als arbres, fins que haurem marcat al front els servents del nostre Déu.» Llavors vaig sentir el nombre dels qui havien estat marcats: eren cent quaranta-quatre mil de totes les tribus d'Israel. Després vaig veure una multitud tan gran que ningú no l'hauria poguda comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races, i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans, i cridaven amb totes les forces. «Hosanna al nostre Déu, que seu al tron, i a l'Anyell.» I tots els àngels s'estaven drets al voltant del tron, dels ancians i dels quatre vivents, i es prosternaren davant el tron amb el front fins a terra, adorant Déu, i deien: «Amén. Lloança, glòria, saviesa, acció de gràcies, honor, poder i força al nostre Déu pels segles dels segles. Amén.» Llavors un dels ancians em va preguntar: «Aquests que van vestits de blanc, ¿qui són i d'on venen?». Jo li vaig respondre: «Senyor meu, vós ho sabeu». Ell em digué: «Aquests són els qui venen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs.»

Salm responsorial 23

R: Aquests són els qui vénen per veure-vos de cara, Senyor.

Lectura de la primera carta de sant Joan

3, 1-3

Estimats, mirau quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és. I tothom que té aquesta esperança en ell, es purifica, tal com Jesucrist és pur.

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

5, 1-12a

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justs: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els perseguits pel fet de ser justs: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, vos ofendran, vos perseguiran i escamparan contra vosaltres tota casta de calúmnies: alegreu-vos-ne i feis festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

Lectura del libro del Apocalipsis 7, 2-4.9-14

Yo, Juan, vi otro ángel que subía del oriente llevando el sello del Dios vivo. Gritó con voz potente a los cuatro ángeles encargados de dañar a la tierra y al mar, diciéndoles: —«No dañéis a la tierra ni al mar ni a los árboles hasta que marquemos en la frente a los siervos de nuestro Dios.» Oí también el número de los marcados, ciento cuarenta y cuatro mil, de todas las tribus de Israel. Después de esto apareció en la visión una muchedumbre inmensa, que nadie podría contar, de toda nación, raza, pueblo y lengua, de pie delante del trono y del Cordero, vestidos con vestiduras blancas y con palmas en sus manos. Y gritaban con voz potente: —«¡La victoria es de nuestro Dios, que está sentado en el trono, y del Cordero!» Y todos los ángeles que estaban alrededor del trono y de los ancianos y de los cuatro vivientes cayeron rostro a tierra ante el trono, y rindieron homenaje a Dios, diciendo: —«Amén. La alabanza y la gloria y la sabiduría y la acción de gracias y el honor y el poder y la fuerza son de nuestro Dios, por los siglos de los siglos. Amén.» Y uno de los ancianos me dijo: —«Ésos que están vestidos con vestiduras blancas ¿Quiénes son y de dónde han venido?» Yo le respondí: —«Señor mío, tú lo sabrás.» Él me respondió: —«Éstos son los que vienen de la gran tribulación: han lavado y blanqueado sus vestiduras en la sangre del Cordero.»

Salmo responsorial 23

R: Éste es el grupo que viene a tu presencia, Señor.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

3, 1-3

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando se manifieste, seremos semejantes a él, porque le veremos tal cual es. Todo lo que tiene esperanza en él se purifica a sí mismo, como él es puro.

Lectura del santo evangelio según san Mateo

5, 1-12a

En aquel tiempo, al ver el Jesús el gentío, subió a la montaña, se sentó, y se acercaron sus discípulos; y él se puso a hablar, enseñándoles: Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos los que lloran, porque ellos serán consolados. Dichosos los sufridos, porque ellos heredarán la tierra. Dichosos los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Dichosos los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios. Dichosos los que trabajan por la paz, porque ellos se llamarán los Hijos de Dios. Dichosos los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Estad alegres y contentos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»

el comentari

Diada de portes obertes

Quan es vol fer conèixer un monument, una escola, una casa, una empresa una parròquia s'organitza el que se'n diu una "diada de portes obertes". Guardades totes les proporcions, es pot dir que la festa de tots els sants celebrada cada any s'assembla un poc a açò...

Avui, l'Església està contenta i orgullosa de mostrar-nos aquests fills de Déu que han viscut millor les benaventurances de l'Evangeli. Una multitud immensa i impossible de comptar. Ells han cregut en Crist amb totes les seves forces i en tota la seva vida. Han estimat de dever. En aquesta immensa reunió, hi reconeixem rostres estimats, com els dels nostres pares i amics, la fe i l'amor dels quals ens han sostingut i encara ens sostenen. L'Església no ens presenta els sants com a preciosos arxius. Ens els proposa com a companys de ruta.

Joan, el vident de Patmos, on escriví la seva visió del món i de l'Església, es fa el nostre guia pels camins del futur vers els quals anam: "Un cel nou, una terra nova". La vertadera dimensió de la nostra existència és entrellucada en aquesta festa de tots sants. Sense rentar-nos les mans davant les nostres responsabilitats i treballs terrenals, no oblidam l'objectiu vers el qual anam. La vertadera meta de la nostra vida no és limitada al present i al material. El futur de l'home no és informàtic ni mediàtic! La nostra vocació és entrar en aquesta llum divina per a la que hem estat creats.

La santedat no és patrimoni exclusiu d'aquelles i d'aquells que han acabat el seu camí terrenal. Els sants són presents entre nosaltres, amb les forces i febleses de la nostra fe, amb les nostres grandeses i les nostres petiteses, amb els nostres humils gestos d'humanitat, amb les nostres fidelitats per inventar el futur. Com els uastres, ben arrelats a la terra, però les branques miren al cel.

Josep Sastre Portella

LECTURES
DE LA MISSA
DIÀRIA
Salm de la
3a Setmana

DI. 2, Fideles Difunts: Lm 3, 17-26 o bé: Rm 6, 3-9 / Sl 129 / Jn 14, 1-6.

Dt. 3, Fèria: Fl 2, 5-11 / Sl 21 / Lc 14, 15-24.

Dc. 4, Sant Carles Borromeu, bisbe (MO): Fl 2, 12-18 / Sl 26 / Lc 14, 25-33.

Dj. 5, Fèria: Fl 3, 3-8a / Sl 104 / Lc 15, 1-10.

Dv. 6, Sants Pere Poveda Castroverde i

Innocenci de la Immaculada Canoura Arnau, preveres i companys màrtirs (MO): Fl 3, 17-4, 1 / Sl 121 / Lc 16, 1-8.

Ds. 7, Beat Francesc Jesús Palau (MLL): Fl 4, 10-19 / Sl 111 / Lc 16, 9-15.

Dg. 8, XXXII Durant l'Any: Sv 6, 12-16 / Sl 62 / 1Te 4, 13-18 / Sl Mt 25, 1-13.

Magnifica Humanitas (8)

De Lleó XIII fins avui:
una veu que acompanya el món

Quan el papa Lleó XIII va publicar *Rerum Novarum* l'any 1891, l'Església va fer un pas decisiu. Davant els profunds canvis socials provocats per la industrialització, no va romandre en silenci, sinó que va oferir una reflexió inspirada en l'Evangeli sobre el treball, la dignitat de la persona i la justícia social.

Des d'aleshores, cada generació de papes ha continuat aquest diàleg amb la realitat. Els nous reptes han anat canviant: guerres mundials, desenvolupament econòmic, globalització, ecologia, migracions, noves tecnologies... Però la pregunta de fons ha estat sempre la mateixa: com anunciar l'Evangeli en un món que canvia?

El papa Lleó XIV se situa en aquesta llarga tradició: "Vull recordar algunes línies essencials, per mostrar que allò que escric es col·loca en continuïtat amb aquesta tradició i, al mateix temps, per destacar com el nucli estable de les veritats revelades sobre la persona i la

convivència humana s'entrellaça amb una capacitat sempre renovada d'escoltar les situacions històriques i de deixar-se interpel·lar per les preguntes que sorgeixen del present."

La doctrina social de l'Església no és un conjunt de receptes polítiques ni econòmiques. És una invitació constant a posar la persona al centre, a defensar la dignitat humana i a construir una societat més fraterna. Cada època necessita escoltar de nou aquesta veu, perquè els problemes canvien, però el cor de l'ésser humà continua cercant la veritat, la justícia i l'esperança.

«L'Església se situa en la història i entaula diàleg amb el món.»

Antoni Fullana Marqués

plomes del periodisme catòlic 83

Antoni Mercadal Marqués

Nascut i mort prematurament a Ciutadella (1901-1921), va ser un jove innovador en el camp industrial, però alhora mantenint una viva afecció pel periodisme local.

Fou fundador i director de l'experiment d'un quizenari d'informació per a la seva ciutat natal titulat *La Voz del Pueblo*,

encara que només es pogué sostenir durant vint-i-quatre números a partir de l'1-10-1915, en què es posà a circular. És a dir: durant dotze mesos.

A més, d'ençà de 1918, va actuar de corresponsal a Ciutadella de Menorca per a la revista il·lustrada mallorquina *Baleares*. Fou tan entusiasta de l'ofici periodístic que, durant aquesta etapa, s'armà d'una càmera fotogràfica per complementar gràficament les seves cròniques. Ho recordava així aquell quizenari de Palma: «Era tanta su acti-

vidad, que no se le escapaba ninguna noticia gráfica. Sin ser siquiera aficionado a la fotografía, se había proporcionado una máquina fotográfica, y con ella se lanzaba a la caza de asuntos con que nutrir su página de nuestra Revista» [15-1-1921, 130].

També signà diverses col·laboracions en el diari catòlic *El Iris*, una capçalera que va doldre's sensiblement per la seva pèrdua prematura. «Antonio Mercadal Marqués, joven de 20 años, ha entregado esta mañana su alma al Creador. Joven simpático y de aficiones literarias, escribió algunas crónicas locales que aparecieron en nuestras columnas. Soportó con cristiana resignación las molestias y dolores de su enfermedad y ha muerto confortado con la devota recepción de los santos sacramentos».

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

LLÚCIA ROVELLADA VINENT

Llúcia Rovellada és una jove menorquina, graduada en Psicologia, que recentment ha viscut una experiència missionera a Etiòpia.

Com va sorgir l'oportunitat de viure aquesta experiència a Etiòpia?

—Des de sempre havia tingut una gran curiositat per la missió, però no va ser fins aquest any que vaig donar el pas. Me vaig posar en contacte amb el Bisbat de Menorca i vaig tenir una primera xerrada amb na Yola, la delegada de Missions. Ella me va obrir les portes a tot el que he viscut després i me va recomanar que anés a la Trobada Missionera de Joves que es celebrava a Madrid, el passat mes d'abril. Allà vaig conèixer el pare José María Calderón (director d'Obres Missionals Pontífiques) i, posteriorment, durant uns exercicis espirituals que ell impartia, me va oferir partir amb ell a Etiòpia. El dia a dia allà era molt variat. Fèiem tot tipus de feines, des d'ajudar a cuinar, netejar i jugar amb els fillets fins a acompanyar malalts i estar amb ells fins al final... Qualsevol cosa que les Germanes de la Caritat necessitassin.

Què t'han ensenyat les persones que has conegut a Àfrica?

—M'han ensenyat, sobretot, a ser més agraïda amb tot el que tenim aquí, a pensar més en el present i a donar gràcies a Déu cada dia. Ells viuen la fe amb moltíssima alegria i innocència. Anar a missa o resar és una festa i ho fan passi el que passi. Crec que aquí hem perdut un poc aquesta manera de viure la fe i hauríem d'aprendre molt d'ells. La seva devoció i entrega són admirables. Veure Crist en els més pobres és molt impactant, però també preciós.

Què destaqués de la Trobada Missionera de Joves a Madrid?

—La trobada missionera a Madrid va ser una gran sorpresa. Jo no hi havia anat mai i no sabia què esperar... Però arribar allà i veure que hi havia tants joves amb les mateixes inquietuds que jo, amb vocació missionera i vides normals com la meua, va ser la motivació que potser me faltava en aquell moment. A Menorca, a vegades, esteim un poc limitats en aquest sentit. No és fàcil trobar gent amb qui compartir la missió, i anar allà i poder-me contagiar del seu entusiasme va ser meravellós.

I quin missatge donaries a altres joves de Menorca que potser es plantegen viure una experiència com la teua?

—Que no tinguin por, que la missió és una vocació de tots. No fa falta partir molt enfora per ser missioners, ho podem ser aquí. Però no hem de tenir por de demanar a les nostres parròquies i de cercar persones com na Yola, que resolguin tots els nostres dubtes i ens obrin les portes. Una vegada obres el cor a la missió i t'entregues, el camí és preciós.

Sonia Febrer Romero

Agenda

Missa de Tots Sants a IB3 Televisió

Diumenge 1 de novembre, a les 10.30 h, retransmissió en directe de la Missa de Tots Sants des de la Catedral de Mallorca, presidida pel bisbe Gerard. Prèviament, a les 10 h, al programa Mosaic un reportatge sobre el Congrés Nacional de Pueri Cantores.

✍ Horaris de Tots Sants i Fideles Difunts

Els horaris de les celebracions dels dies 1 i 2 de novembre es poden consultar a les parròquies i a la pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org)

✍ Visita de la Virgen Peregrina de Radio María

Del 3 al 15 de noviembre la imagen de la Virgen Peregrina de Radio María estará presente en diferentes iglesias y parroquias de Maó, Ciutadella, Ferreries, así como el Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Enviament dels professors de religió

Divendres 6 de novembre a les 17.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Trobada dels responsables d'economia

Dissabte 7 de novembre, a les 11 h, a les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Pregària contemplativa a Santa Clara

Dissabte 7 de novembre, a les 18 h, a l'església de Santa Clara, a Ciutadella.

✍ Dia de l'Església Diocesana

El pròxim cap de setmana (7 i 8 de novembre) les col·lectes aniran destinades a l'autofinançament de l'Església.

✍ Peregrinació a Santiago de Compostela

Amb motiu de l'Any Sant Jacobeu, de l'1 al 5 de febrer de 2027 tindrà lloc una peregrinació diocesana a Santiago de Compostela, presidida pel bisbe Gerard. Preu: 986 €. Inscripcions a qualsevol oficina de Viatges Magon.

Notícies nostres

Mons. Joan Piris, distingit amb el 'Distintiu 9 d'Octubre' de Cullera

L'Ajuntament de Cullera ha concedit el 'Distintiu 9 d'Octubre 2026' a Mons. Joan Piris Frígola, bisbe emèrit de Lleida i antic bisbe de Menorca, en reconeixement a la seva trajectòria personal i pastoral. El guardó, la màxima distinció que atorga la ciutat, va ser aprovat per unanimitat de totes les forces polítiques.

Nascut a Cullera l'any 1939, Mons. Joan Piris va ser ordenat sacerdot el 1963. Després d'exercir diverses responsabilitats pastorals a l'arxidiòcesi de València, l'any 2001 va ser nomenat bisbe de Menorca pel papa Joan Pau II. L'any 2008, el papa Benet XVI el va nomenar bisbe de Lleida, diòcesi que va dirigir fins al 2015.

Amb més de sis dècades dedicades al servei de l'Església i de les persones, Mons. Piris ha destacat per la

Bisbat de Lleida

seva proximitat, capacitat de diàleg i compromís pastoral, educatiu i social. L'acte institucional de lliurament del guardó es va celebrar el passat 8 d'octubre a l'Auditori Municipal del Mercat de Cullera.

Una vida entregada per amor

El passat 10 d'octubre, la comunitat de clarisses de Ciutadella va viure una jornada de festa i d'alegria amb la professió solemne de

Comunitat de Clarisses de Ciutadella

la germana Margalida Oliver Colom, nascuda a Bunyola (Mallorca). Després de tres anys compartint la vida comunitària, na Margalida va fer el pas definitiu de consagrar-se al Senyor, seguint Jesús a l'estil de sant Francesc i santa Clara.

La celebració va tenir lloc després d'una setmana d'exercicis espirituals, acompanyats per Mn. Teodor Suau, capellà de Mallorca. La professió es va viure en un ambient íntim, senzill i familiar, marcat per l'emoció, la pregària i la confiança en Déu.

La comunitat de clarisses celebra aquesta entrega com un do per a tota l'Església de Menorca. A través de la pregària, la fraternitat i la vida contemplativa, les germanes continuen oferint el seu testimoni de fe i esperança al servei de tota la Diòcesi.

Comunitat de Clarisses de Ciutadella

Eivissa celebra la beatificació de vint sacerdots màrtirs

La Catedral d'Eivissa va acollir, el passat 17 d'octubre, la beatificació de vint sacerdots màrtirs d'Eivissa i Formentera, assassinats l'any 1936 durant la Guerra Civil espanyola per la seva fe. La celebració va reunir nombrosos fideles en una jornada de record, emoció i reconeixement del testimoni cristià dels nous beats.

La cerimònia va ser presidida pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte del Dicasteri per a les Causes dels Sants, en representació del papa Lleó XIV. En representació de la diòcesi de Menorca hi van assistir el bisbe Gerard Villalonga, Mn. Joan Bosco Faner, vicari general, Mn. Joan Miquel Sastre, provicari general, i Miquel Àngel Limón, membre de l'equip de la Causa dels Sants.

Durant l'homilia, el cardenal Semeraro va destacar la fidelitat a Crist dels nous beats i va recordar que el martiri no exalta la mort, sinó l'amor, el perdó i l'esperança cristiana. El seu testimoni con-

tinua essent una invitació a viure la fe amb valentia i fidelitat a l'Evangeli.

A Menorca també s'està avançant en el procés de beatificació de 39 preveres menorquins assassinats l'any 1936, un camí que permet mantenir viva la memòria del seu testimoni de fe.

Bisbat d'Eivissa i Formentera